

ДИМИТЪР БЕЖАНСКИ
КАСАНДРА
НЕПРИБЛИЖЕНАТА

Част 4 от „Циганско лято“

chitanka.info

Зима.

Студ.

Ситен сняг злобно вали над махалата и засипа сайванта на бай Витлеем. Под сайванта спи мечката Касандра, нежно прегърнала бронзовия бюст на поета Дебелянов.

Това е навън. А вътре, в къщурката, бумти зачервена печка и край нея замислено крачи по долни гащи бай Витлеем. Перчемът му е разчорлен, а въздишките му миришат на мастика.

Трудно му е на бай Витлеем. Не може да вземе решение. От една страна, ако речеш — неговата е лесна: нали казаха — малцинствата ще ги приобщават към властта! Добре! Бай Витлеем е готов за приобщаване! Ахмедчо му уши костюм „Армани“, Кичо му открадна обуща „Вог“, Джалма му изплете вратовръзка „Гучи“. Даже една златна пендара ѝ закачи Джалма, та връзката лъсна — по-истинска от Гучевите.

Та от една страна, ако речеш — неговата е лесна! Ще стане я депутат, я заместник-министър, па дори и кмет може да стане! И ще си живее живота! По коктейли ще вечеря, по резиденции ще спи, по шведски маси ще си избива махмурлука!

Това — от една страна.

От друга страна, покрай него и така Гюла ще живне. Нема начин тя да не отвори некая фондация „Леле, како!“ или „Бъдеще за врачките“ — името после ще го мислим.

Ахмедчо, Караджата, Пъшо и те... Абе, целата махала е уредена! Кой — посланик, кой — митничар, кой — ваксаджия на летището, гладни нема да одат!...

Това — от друга страна.

Обаче — от трета страна?! От трета страна е мечката! Касандра! Що да я прави бай Витлеем сега тая мечка? Добитък! Ни у парламент да го водиш, ни у борд на директори да го цаниш! А и без нищо да го оставиш...

Мисли бай Витлеем, пие мастика, пак мисли, пак пие мастика, накрая къса живо месо от сърцето си и решава: „Не, мечката, не! Касандра няма да я приобщаваме! Ще играе хоро тя! Още ще играе! Хоро, хоро, хоро! И ще гази народа за здраве! И ще показва по панаирите как Стоичков ляга за дузпа и как Божков целува ръка на Макгърк! Бе все некой требе и да работи у тая държава, бе!“

Бай Витлеем решително облича костюма и отива под сайванта.
— Айде, Касандро! — разтърква той мечката. — Айде, чумо
проскубана! Стига летаргии и зимни сънища! Тебе работа те чека!

Мечката бавно вдига глава. Погледът ѝ е влажен и тежък като
бронзовия бюст на поета Дебелянов.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.